

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

—| ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ |—

Ο ανθρωπος κατώτερος τῶν ἐντόμων. Η τροφερή μυῖα Τσετέ. Τί περιδρομιάζουν τὰ ἐντόμα. Η δύναμις των. Πόσο ποδάρει ὁ ψύλλος. Τί λέγουν εἰς ἐντομολόγοι. Τὸ νευρικὸ σύστημα τῶν ἐντόμων, κτλ. κτλ.

Τὰ ἐντόμα εἶναι ἀξιοθαύμαστα γιὰ τὴ μεγάλη φρονιμάδα τους. Ή μικρὲς αὐτές ψυχὲς τῆς φύσεως, μὲ τὰ ἔργαλεια τους κάνουν θαύματα. Γίνονται ἀρχιτέκτονες, χτίστες, ψφανταί, χαρτοποιοί, ξυλουργοὶ καὶ οἱ θελέτες.

Ἐκεῖνος δῆμας ποὺ ἐπλήγτει πολὺ σ' αὐτὰ, εἶναι καὶ ἡ ποικιλία τοῦ χρωματισμοῦ των. Ο μανδύας καὶ ὁ θώρακάς των καταστράπτονταν ἀπὸ τὰ ὀρματέρεα χρώματα τῆς φύσεως, ποὺ λάμπουν σὰν πολύτιμοι λίθοι καὶ μεταλλαί, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, σαπφείρινα, σμαράγδινα, τὰ ὅποια ἵνα κατευθύνενται ἀποτελοῦν ὄρματας καὶ παραδοξάτες ἀποχρώσεις.

Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τόσο λάμψαντα, ποὺ ἔνα είδος ἐντόμων, ποὺ λέγονται «Τρῶγες» οἱ Κινέζοι καὶ οἱ Ἰνδοί, τὰ μεταχειρίζονται γιὰ πολύτιμα λιθάνια καὶ φυάνονται ἀπὸ αὐτὰ βραχιόλια, σκουλαρίκια καὶ περιδέραια.

Τὰ περίεργα ποὺ παρουσιάζει ἡ ζωὴ στὸ σῶμα τῶν ἐντόμων, εἶναι τέτοια ποὺ σοφοὶ δάφνοι, ἔχασαν δῆλην τὴ ζωὴ τους, ἐξετάζοντες αὐτὰ καὶ ἀφήκαν μελέτες τέτοιες, ποὺ καταπλήσσεται κανένας, εὖν τὰς διαβήσεις.

Ἀλλὰ δχι μόνον οἱ σοφοὶ, ἀλλὰ καὶ διανοούμενοι, παρασύρθηκαν ἀπὸ τὰ ἀνέλπιστα μυστήρια τῶν ἐντόμων, δῆλος ἔνας «Ἄγγλος δικηγόρος ἀπὸ τὸ

Μαέστριχ, δῆλος ὁ Λυονέτ, ποὺ δύον τὸν τὸν βίον τὸν πέρασε, παρακολούθηντας τις κάμπιες γὰρ τῷν τὸ δέπλο τῆς Ιτέας καὶ εἴκαμε γιὰ τὴν ίδιατητα τοῦ ἐντόμουν αὐτοῦ, ἔνα σύγγραμμα, ποὺ εἶναι ἔνα μνημεῖον ὑπομονῆς καὶ εὑνηίας τοῦ ἐντόμουν ἔκεινον.

Ο «Ολλανδὸς ζωγράφος Γοσδάρτ πάλιν θυσίασε εἰκονι χρόνια τῆς ζωῆς του παρακολούθων τις μεταμορφώσεις τῶν ἐντόμων.

Ἐάν παραβάλῃ κανεὶς τὴν ἀνατομικὴν καὶ φυσιολογικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, μ' ἔκεινη τὴν λεπτοφυῆ τῶν ἐντόμων, θά δῆλο πόσο ἀπελεστάτη εἶνε τῶν ἀνθρώπων.

Οσο λεπτοφυῆς καὶ ἄντεινε τὸ ὄργανομέριο τῶν ἐντόμων, ἔχουν πολὺ μεγαλείτερο, ἀφάνταστος μεγαλείτερο δύναμι, ἀπὸ τὰ ὄργανα τῶν ἀνθρώπων.

Μιὰ κάμπια συγκρινομένη μ' ἔναν ἀνθρωπο, τρώει διακόσιες φορές περισσότερο τοῦ ἀνθρώπου!

Οι περιφημοὶ λευκοὶ μύρμηκες καταβροχθίζουν σὲ διάστημα ὀλίγων ὡρῶν, ὀλόκληρο τὸν πληθυσμὸν ἔνος χωροῦ.

Ἡ μιγά τῆς Ἀφροδίτης Τσετέ, διεκδικεῖ ἀπὸ τὸν ἀνθρωπο, ἀπέραντες ἐκάστεις στὴ μαρτρὴ Ἡπειρο, γιατὶ ἔκει ποὺ ζεῖ καὶ ὑπάρχει ἡ Τσετέ, ὁ ἀνθρωπός δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ.

Δὲν εἶναι βέβαια μεγαλείτερο ἀπὸ τὴ κοινὴ μυῖα ἀλλὰ τὸ δηλητήριο τῆς εἰναι χειρότερο καὶ ἀπὸ τὸ τῆς όχιας.

Οι συνοδοιπόροι τοῦ Αστρονόμου Μωρεπούνι στὴ Λαπωνία, γιαντὶ ἀπόφευγον τὰ δαγκύματα μεικτῶν περιέργων ἔκει ἐντόμων, ἀναγκαστήκαν, ἐπὶ ὀλοκλήρουν μῆνας, γιαντὶ ἀπόφευγον τὸ πρόσωπό τους μὲ κατρόμη.

Ξαναγυρίζουμε στὴν μυῖα της Τσετέ.

Τὸ δάγκωμά της θανατώνει τὴ στιγμὴ ἔνα ἀλκιμο ταῦρο ἥτοι βῶδα δυνατό!

Τὸ περίεργο εἶναι δὲτι ἡ μυῖα αἰτὶ δὲν θανατώνει μὲ τὸ δάγκωμά της κάθε ζῶο ἀλλὰ ὡμισμενα ζῶα καὶ ίδιως ἔκεινα ποὺ βόσκουν.

Τὰ θηρία, δὲ ἀνθρωπος, δὲ γίδα καὶ δὲ δόνος, δὲταν δαγκωθῆν ἀπὸ αὐτὴ τίποτα δὲν παθαίνουν.

Ο περιγητῆς Λίβυκωντων ἀνάστασις, μερικὲς υπὲρ τοῦ εἰδοῦς νὰ φοροῦν, σὲ μιὰ στιγμὴ, σαράντα τριάντα, μερικὲς υπὲρ τοῦ εἰδοῦς νὰ φοροῦν, σὲ μιὰ στιγμὴ, σαράντα τριάντα, μερικὲς υπὲρ τοῦ εἰδοῦς νὰ φοροῦν.

Δὲν εἶναι συμβέβησια, ἀπὸ τὸ δάγκωμα τῶν μυῶν αὐτῶν.

Οι εμεναν ζωντανοὶ παρὰ ὃ βυσκόλος καὶ ὃ γιοὺς του!

Ἐπίσης δὲν ζῆται η Τσετέ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἀλλογο, γι' αὐτὸ κατεστράφη δηλαὶ γεωργία καὶ εμεναν ἔριψες η δχθες τοῦ Ζαμβέζη.

Οσάκις δὲ οι μαρροὶ τῆς Ἀφροκηῆς θέλουν νὰ περάσουν τὰ κοπάδια τους, ἀπὸ μέρος ποὺ ἔχει μυῖας, φυλάνε νὰ βροῦντε νύχτες ψυχρές καὶ μὲ πανσέληνο, γιατὶ τις νύχτες αὐτές, καὶ ίδιως ἄμα εἶναι φεγγάρι, η μυῖας εἶνε ναρκωμένες.

Θέλετε τώρα νὰ ίδητε καὶ τὸ πλήθος τῶν ἐντόμων.

Κατὰ τὸν Ράτζεβενογ τὸ πεντοκ προσβάλλεται ἀπὸ τετρακόσια εἶδη ἐντόμων.

Ἡ βαλλανδὰ τρέφει διακόσια εἶδη ἐπιβλαβῶν ἐντόμων.

Μιὰ μικρὴ κίτρινη μυῖα, ὁ «χλώρωψ» καταστρέφει φρικτὰ τοὺς

δημητριακούς καρπούς δησει.

Ἐπίσης ὁ «δάκος» τὸ χρυσοῦ καταστρέψει ἐκατομμυρίων δραχμῶν

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

—| Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ |—

Οι ἀρχαῖοι ήσαν περιφημοὶ γιὰ τὰ πλούτη τους.

Κατὰ τὸν πλοιογμόν τους σφρῶν καὶ εἰδικῶν ὁ μυθικός, γιὰ τὰ πλούτη τους Κρότοσος εἶχε ἀλιντὸ περιουσία 32.500.000 φράγκων.

«Ολη δὲ ἡ περιουσία του, μαζὶ μὲ τοὺς δούλους, τὰ επιπλα, καὶ τὰ χρήματα ἔρθανταν τὰ 60.000.000 σημειωνῶν χρωστῶν φράγκων.

Ο μονάρχης αὐτὸς ἔλεγε πολλές φορές :

— «Ἐκεῖνος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τρέψῃ στρατὸν ἡ τάγμα ἀπὸ δικά του χρήματα, δὲν εἶναι πλούτος.

Ο Σενέκας εἶχε περιουσία σημειωνῆς ἀξίας 87.500.000 φράγκων χρωστῶν.

Ἀντὸν ἀποδεικνύει διτὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φιλοσόφου, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἔφερνε πρόσοδο ικανή.

Ο Τιβέριος, δὲν πέθανε, ἀφήσει περιουσία σημειωνῆς ἀξίας 390.000.000 φράγκων χρωστῶν.

Τὴν περιουσίαν αὐτὴν ὁ Καλλιγούλας τὴν σπατάλησε σὲ διάστημα ἔνδεκα μηνῶν.

Ο Βεσπασιανὸς δὲν παρέλαβε τὴν βασιλείαν ἔξετίμησε τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους γιὰ 875 ἑκατομμύρια.

Ο Μέλτων χρωστοῦσε χρήματα ποὺ ἡ ἀξία τους σημειώθησαν ὅταν σημειώθησαν 15 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκων.

Ο ἀπλεύθερος Παλλᾶς, εἶχε καταφέρει νὰ καταχρασθῇ ἀπὸ τὸ τότε δημόσιον πισῶν δρομάτων σημειωνῆς ἀξίας 62.000.000 φράγκων χρωστῶν.

Ο Καίσαρ χρωστοῦσε, δὲν παρέλαβε τὴν ἀγήθη 625.000.000 φράγκων χρυσᾶ, δὲν ὑπολογισθοῦν μὲ τὴν σημειωνῆς ἀξίαν.

Αγόρασε τὴν φιλιάν τοῦ Οὐνόσκαρ ἀντὶ 12.500.000 φράγκων (λογαριασμοὶ πάντοτε μὲ τὴν σημειωνῆς τιμήν).

Τὴν φιλιάν τοῦ Λουσίου Παύλου ἀντὶ 7.500.000 φράγκων.

Ἐδώρησε ἐπίσης στὴν Σατούλαν, τὴν μητέρα τοῦ Βρούτου, τοῦ κατόπιν δολοφόνου του, ἔνα μαργαριτάριο ἀξίας 250.000 φράγκων

Ο «Αππιος ἔκαθεσε σὲ «κώμους καὶ πότον», σὲ γλέντια δηλαδή, τὸ ποσὸν τῶν 12.000.000 φράγκων.

Οταν ἔκαμε τὸ λογαριασμὸν καὶ εἶδε διτὶ τὰ χρήματα ποὺ τοῦ ἔμειναν, δὲν ἀντιτροπάσθενα παρὰ τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 σημειωνῶν φράγκων, «ὑπεραληγήσας», καθὼς γράφονται συγγραφεῖς, ἔσαρμακωθήκε λέγοντας :

— «Ο ἀνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ μὲ δυὸ ἑκατομμύρια !

Ο εξεκονιστής τῶν βιβλιοθεκῶν

ἔλλεις.

Αλλὰ καὶ ταχύτητα καταπληκτικὴ ἔχουν τὰ δργανα τῶν ἐντόμων. Ως νὰ σηκώσῃ καὶ κατεβάσει τὸ χέρι του ὁ ἀνθρωπος, στὸν ίδιο χρόνο, μερικὰ ἔντομα παραπάνω ἀπὸ τριακόσια φτερυγισμάτα !

Ο Γκανιάδο Λατριγγο-χρύσει διτὶ τὸ κονυοῦπι σὲ ἔνα δευτερόλεφτο, κινάει πεντάκοδιες φορές τὸ φτερό του.

Ο δὲ Νικόλος, στὸν ίδιο χρόνο η κοινὴ μυῖα, κάμνει ἔξακοσίες «πτερύγων ωτάς».

Δηλαδή τὴν δρόπον θέλει δὲ ἀνθρωπος, νὰ κάνῃ μὰ μόνη κίνηση, η μυῖα κάνει τοὺς χιλιάδες ἔξακοσίες κινήσεις !...

Γι' αὐτὸν, μερικῶν ἐντόμων, σὰν πετούνε, τὰ φτερά δὲν φαίνονται διδύλιον, ἀπὸ τὴ μεγάλη ταχύτητα.

Τὰ νεῦρα τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὰ ὄποια κινεῖται εἶναι τριακόσια ἐβδομήκοντα.

Ο καρτερικὸς Λυονέτ βρήκε τέσσαρες χιλιάδες νεῦρα, μόνον σὲ μιὰ κάμπια !

Αλλὰ καὶ ἡ δύναμι τῶν ἐντόμων, ἀπέναντι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καταπληκτική.

Ἐνας ἀνθρωπος μετακινεῖ τὸ τρίτον τοῦ βάρους τοῦ σώματός του.

Ο γρύλλος (τριζώνι) ἔνψι ζυγίζει 4 γραμμάρια, κινεῖ βάρος ἔνδος καὶ ήμισεως χιλιογράμμων. Δηλαδή ἔχει δύναμι τριακόσιες ἐβδομήκοντα μερικῶν ειδῶν.

Ο ψύλλος πηδάει σὲ ψύος διακόσιες φορές μεγαλείτερο ἀπὸ τὸ σῶμα του. Δηλαδή, σὰν νὰ μποροῦσε ἔνας ἀνθρωπος, νὰ πηδήσῃ κινδωνοστάσιο.

· Φυσιελάττρης